Η Ελβίρα

written by Άννη Νούνεση | 07.01.2023

Να σας συστήσω την Ελβίρα. “La mia sorella Elvira” έλεγε, ευθύς δε και πριν προλάβει ο νεοσυστηθής να “χαρεί” άνοιγε η Ελβίρα το στόμα της και εβομβάρδιζε προς πάσαν κατεύθυνσην.

Ύψωνε ελαφρά την γνάθον και καθότι κόρη καπελούς έφτιαχνε, κάντοντας κίνησην αμυδράν, το βέλο της. Δεν το καμάρωνε που ήτανε κόρη της καπελούς, μα είχε τόσες ώρες κάτσει στη ζωή τση "στο ατελιέ τση μάμμας τση" που είχε ασκώσει όλες της τσι κινήσεις και τις επαναλάμβανε δίχως να το καταλαβαίνει.

"Να με λέτε Vera και να τονίζετε το α παρακαλώ, εμείς εις την οικογενειάν μας" έλεγε "ομιλούμε την Γαλλικήν απταίστως. Ητο φυσικά η πρώτη γλώσσα που εδιδάχθημεν και περιττόν να σας αναφέρω, ότι και αυτήν και την Ελληνικήν και την Ιταλικήν και την Αγγλικήν φυσικά, τας εμελετήσαμε με professeur, πάντα γυνή, κατ΄οίκον. Θα ήτο αδιανόητον δια τον παπάκην μας να μας επιτρέψει την φοίτησην εις σχολεία, εις τα οποία εφοίτουν, Αλβανίδες, Αρμένισσες η και ντόπιες άλλης τάξης από την ειδικήν μας όσον και αν αυτά δίνανται να εξοφλούν τα δίδακτρά των με λίρας".

Η μεγάλη αλήθεια είναι ότι "ο παπάκης" ο φλημένος έλειπε το μεγαλύτερο διάστημα εις την Τεργέστην όπου διατηρούσε "μπουτελί'" και κάβα διότι επραγματεύετο οίνον, λάδι και σαπούνι. Καθώς δε η μητέρα, ονόματι Τερέζα ήτο καπελλού έπρεπε κάποιος να φροντίζει τα κορίτσια και τον υιόν.

Η άλλη κόρη ονόματι Ελίνα ήτο ευφυής μα ζωηρή, ο δε υιός, ονόματι Ιωάννης, αναφέρεται ως ελαφρώς νιοράντες. "Θα ήτο ακατόρθωτον να συμμαζέψω τα κορίτσια μου" έλεγε ο παπάκης, ονόματι Χαρίλαος, "πουτ… θα γενόντανε αν τους εδίνετο η ευκαιρεία".

Τα τέκνα λοιπόν του Χαρίλαου δεν έλειπαν ποτέ από τας εκδηλώσεις της καλής κοινωνίας του τόπους. Σύχναζαν σε ποιητικές βραδιές, απογευματινά τέια και εις καλλιτεχνικάς soirees. Μια από αυτές ήτο και η παρακάτω εις την οποίαν εγνώρισε τον συζυγόν της, η Ελίνα, με τον οποίον απ΄ ότι φαίνεται επέρασε πολύ καλά διότι, κατά τα λεγόμενα αγάπησαν πολύ και οι δύο την φωτογραφίαν.

Εις την εν λόγω βραδιάν λοιπόν, νεαρά Γαλλίς καλλιτέχνης, εχόρεψε παρουσία σεμνού Κερκυραικού κοινού την λίμνην των κύκνων. Ο νεαρός, υιός γνωστού φωτογράφου, ο οποίος διατηρούσε ατελιέ, έκανε εκείνο το βράδυ, χρέη "πατρός". Ένα κλίκ από δω, άλλο κλίκ από κεί έφθασε και κοντά στον Ιωάννη. "Να σου συστήσω, μάτια την Ελβίρα" λέει ο Νάνες. "Να με φωνάζετε Βερά" του λέει η Ελβίρα ή οποία εκατάφερε να στουπίρει το Νάννε γιατί πρός εκπληξήν του αντί να πετάξει το γνωστόν περί Γαλλικών και διδακαλίας κατ΄οίκον λέει "λατρεύω την φωτογραφία τι λέτε να έρθω να με φωτογραφίσετε"; Φαίνετε εκείνος είπε, "ναι και βέβαια ευχαρίστως, σας περιμένω" γιατί αμέσως εμαθεύτηκε που τσήβγαλε "όλες τσι πόζες" στο ατελιέ και λένε κιόλης που σαν ανέβηκε για τη φωτογραφία ελησμόνησε απάνου "το βρακί τση", όπου βέβαια μετά από το φάτο εγίνηκε αμέσως και ο γάμος.